

צילום: שחר עזון

קיימן באחת המעבדות שלו. "אנשים מחכים לפרישה שלהם, לשבת ולא לעשות כלום, לנוח. אני לא מחכה"

מתאים לקיימן לקרוא ליד שלו Luke, עלי-שם לוק סקיינקר ממלחמת הכוכבים. אל תגידו לי שלא ידעתם. לוק הרי איבד את זרועו בקרב חרבות-אור עם דארט' ויידר.

יש עוד פרויקטים עתידיים מעניינים?
 "אני ממשיך לעבוד קשה מאוד על הזרועות, לשפר אותן. אני עובד גם בכיוונים של אנרגיה סולארית. אני עוסק גם המון **FIRST**, ובסוף היום אני תשוש לגמרי והולך לישון".

אמרת מקודם שלא היה לך יום חופשה בחיים שלך. נשמע קצת מופרז, לא?

"תלוי איך מגדירים יום חופשה. אני לא מבזבז את הזמן. אתה יודע, אנשים מחכים לפרישה שלהם, לשבת ולא לעשות כלום, לנוח. אני לא מחכה. להפך, נראה לי די סיוט. כל יום הוא יום יעיל בשבילי".

נשמע מעייף.

"אל תדאג, אני יודע ליהנות מהחיים. הכול חייב בסופו של דבר להיות כף, זה ברור. אם אתה לא נהנה, כנראה אתה לא נמצא במקצוע הנכון. לא אשכח איך כשהייתי ילד הסתכלתי על אבא שלי עובד".

אתה מתגעגע.

"אני זוכר סוף שבוע אחד, כל האבות היו בחוץ, משחקים בכדור עם ילדיהם, ורק אבא שלי עבד וצייר. אמרתי לו שזה מעצבן אותי שרק הוא עובד בסופי שבוע. הוא הניח את המכחול והסתובב אליי. אל תרחם עליי, הוא אמר, תרחם על האבות האחרים, שרק מחכים להיפטר מהעבודה שלהם ומחכים ליום חופשה פה ושם. הם האומללים. אני אוהב את מה שאני עושה. אני אמן. לא משנה מה תעשה, בני, תמצא משהו שאתה אוהב לעשות ושישלמו לך עליו, ואז תהיה מאושר".

הייתם קרובים.

"כן. כזה רציני להיות. אבל אתה יודע, אין לי שום כישרון אמנותי, קו ישר אני לא יכול לצייר. תמיד חשבתי שאני הילד הכי הפוך ממנו, אבל אבא שלי אמר ששנינו יוצרים ונותנים משהו לעולם. אני השתמשתי בצבע, הוא אמר, ואתה במכונה".

רגע של שקט משתרר, כמו תמיד אחרי שמדברים על קרוב משפחה שמת. משני עברי הקו אנחנו נזכרים כל אחד במתים שלו.

איך היית מגדיר את עצמך?

"זה משתנה. פעם הייתי מגדיר את עצמי כממציא. הייתי עמוק בתוך הטכנולוגיה. אבל אתה יודע איך זה, בכל יום שעובר אני נהיה פחות ופחות מומחה. היום הילדים יודעים יותר טוב ממני. אז, כשהיו לי מומחים טובים בתחומים מסוימים, הייתי מגדיר את עצמי כמדריך. היום אני מגדיר את עצמי בעיקר כאחד שמניע. אני מעריך שגם אני משתנה".

g@globes.co.il

על ההמצאה המפורסמת ביותר:

"הסגווי הוא צעצוע לעשירים? זה גם מה שאמרו על המטוסים והמכוניות בשנים הראשונות. העולם לא משתנה במכה אחת. אבל אני כבר כמעט לא מתעסק בזה. המשכתי הלאה"

בפניו את השאלה הזו. הוא מגחך. בשבילו זה הכול אותו דבר. כל הבעיות חשובות, כולן דורשות פתרון. להתחיל לדרג אותן זה חסר טעם, עדיף פשוט לפתור את כולן. אפרופו בעיות העולם, ראיתי את הזרוע המלאכותית החדשה שהחברה שלך מנסה בימים אלה, שם קוד Luke. מדהיב למדי. כשמתחילים לדבר על איברים מלאכותיים, העבודה שלו, כפי שכינה זאת, קיימן באמת מרשה לעצמו להתלהב. "זה מדהים", הוא אומר, "וזה חוויה משנה חיים. זה לא כמו יד מקורית, לא היית רוצה את זה. אבל אם אתה צריך, זה הרבה יותר קרוב ליד אנושית מאשר לקב המעוקל של שודרי היס. אנחנו נורא גאים בזה. יש שם הישגים טכנולוגיים מרשימים למדי, בעיקר בתחומי החישה והשליטה. למעשה, ליד המלאכותית יש מנוע די רומה לסגווי. והכי טוב, שעשינו את זה מהר. בתוך 15 חודשים".

האלה התחנכו פעם, די מזמן. היום זה כבר לא היה קורה. תשאל את עצמך האם יש עתיד לישראל בתחום הזה. לא. אין לה. הרמה רק יורדת והולכת. לא תמיד אתם ואנחנו נהיה במקום ראשון.

"הילדים של היום בעולם המפותח הם מפותחים, לא מרוכזים, ואין להם שום מוסר עבודה. זו האמת, חבר. וזו בושה שישנם כל התנאים האלה ואף אחד לא מנצל אותם. אף אחד לא חושב קדימה, מאגר המוחות רק מצטמצם והולך. אני חושב שהילדים של היום יהיו הרור הראשון שאיכות החיים שלהם, כמו גם רמת החינוך שהם מקבלים, תהיה נחותה יותר משל ההורים שלהם. "עוד דבר שמדאיג אותי ומכעיס אותי הוא החשיבה לטווח קצר, בהרבה תחומים. האם אנחנו באמת צריכים להכפיל שוב ושוב את מהירות העברת המידע ברשת רק בשביל שהאלימות במשחקי המחשב תיראה ריאליסטית יותר? או שאולי אנחנו צריכים להבטיח שלכל ילד בעולם תהיה איזושהי גישה לרשת? זו תרבות של כסף מהיר, של אפליקציות קטנות".

זה מתחבר פיקס למה שדיברנו קודם על הילדים. "בריוק. לרעתי, זו הורמנות וחובה לנצל את הטכנולוגיה לדברים טובים וחשובים. לא רק לכיף. אולי אין תחושה של ראגה לעתיד, כמו שפעם הייתה. הכול פנאי וסיפוקים מידיים. לי לא הייתה רמת פנאי אחת בחיים שלי. מדאיג אותי שילדים, במקום לקבל השראה ועניין, מעדיפים, נניה, את בריטני ספירס, פאריס הילטון או כוכבי ספורט. מתעסקים בשטויות במקום לראווג לעולם".

מסכים עם כל מילה.

"אני מנסה לשנות את זה. יש לי העבודה היומית שלי, והיא מאפשרת לי לדרוף אחרי החלומות שלי ולממן אותם. אני עוסק במכשור רפואי ובאיברים מלאכותיים. זו עבודתי. החלומות הם לפתור את בעיות העולם. בגלל זה הקמתי את **FIRST**. זה הדבר שהכי חשוב לי לקדם, גם בכתבה הזו. לתת לילדים הדרכה, חינוך לאופטימיות, לגרום להם להבחין בין עיקר וטפל".

קצת מווד, לא? הן אדם יש לו ביד שתי המצאות שיכולות לשנות את העולם, אבל הוא את רוב מרצו משקיע רווקא באליפות רובוטיקה לילדים. אני מעלה

צילום: לילית

תלמיד בתחרות הרובוטיקה שייסד קיימן (משמאל, בוש מעניק את הפרס הראשון). "זה הדבר שהכי חשוב לי לקדם כרגע"

